

med en herboende udlænding, vil blive foretaget en dna-test/-sammenligning, således at det forhindres, at der på falsk grundlag opnås familiesammenføring?»

Begrundelse

Der har i de senere år været adskillige eksempler på, at udlændinge har fået tilladelse til at blive familiesammenført her i landet med udlændinge, som de angiver at være i familie med, uanset at det efterfølgende har vist sig, at der ikke har været familiemæssige relationer.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. S 1175 den 22. februar 1999 afviste ministeren at indføre en generel dna-test i forbindelse med familiesammenføring. Da antallet af familiesammenføringer fortsat ligger på over 9000 og der fortsat er eksempler på, at man søger at opnå tilladelse til familiesammenføring på urigtigt grundlag, altså uden at der er slægtskab, er det af interesse at få oplyst, om regeringen vil fastholde det standpunkt, der fremgik af besvarelsen af spørgsmål nr. S 1175 af 22. februar 1999.

Svar (25/2 2000)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

I familiesammenføringssager kan udlændingemyndighederne stille krav om, at ansøgeren og referencen medvirker til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå den familiemæssige tilknytning, såfremt denne ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret, jf. udlændingelovens § 40 c. Dette kan forekomme, hvis der ikke fremlægges dokumentation for det i udlændingeloven krævede slægtskab, eller hvis de dokumenter, der fremlægges, ikke kan ægthedsvurderes, f.eks. på grund af forholdene i ansøgerens hjemland.

Udlændingemyndighederne kan efter en konkret vurdering i den enkelte sag kræve, at ansøgeren og den herboende reference deltager i en dna-undersøgelse. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis der er en konkret mistanke om, at den familiemæssige tilknytning ikke foreligger. Udlændingemyndighedernes erfaringsgrundlag med hensyn til muligheden for dokumentation og misbrug i grupper af sager kan efter en konkret vurdering begrunde en sådan mistanke.

Ved behandlingen af ansørgninger om familiesammenføring med en herboende slægtning undersøger Udlændingestyrelsen blandt andet, om styrelsen på baggrund af de foreliggende oplysninger finder at kunne lægge det angivne slægtskab til grund. Dette sker først og fremmest på baggrund af en vurdering af fremlagte attester m.v.

Såfremt Udlændingestyrelsen efter en sådan vurdering finder, at der foreligger usikkerhed om rigtigheden af det afgivne slægtskabsforhold, vil styrelsen efter udlændingelovens § 40 c have mulighed for at kræve, at parterne i familiesammenføringssagen medvirker til en dna-undersøgelse.

Såfremt parterne ikke ønsker at medvirke i en dna-undersøgelse til bekræftelse af slægtskabsforholdet, kan dette efter en konkret vurdering af de i sagen foreliggende oplysninger komme ansøgeren til skade og føre til, at der meddeles afslag på ansøgningen om opholdstilladelse.

Foreligger der på baggrund af den fremlagte dokumentation ikke en sådan usikkerhed om slægtskabet – enten fordi den fremlagte dokumentation lægges til grund, eller fordi en ægtheds- eller aldersvurdering fører til, at dokumentationen må afvises – afgøres sagen på dette grundlag.

Jeg finder, at den gældende retstilstand, hvorefter foretagelse af en dna-undersøgelse beror på en konkret vurdering i den enkelte sag, er tilfredsstillende. Jeg agter derfor ikke at foreslå reglerne ændret.

Af begrundelsen for spørgsmålet fremgår det blandt andet, at spørgeren med henvisning til, at antallet af familiesammenføringstilladelser udgør mere end 9000 om året, ønsker oplyst om regeringen på denne baggrund vil søge at ændre reglerne om dna-undersøgelse.

Formålet med at foretage en dna-undersøgelse i sager om familiesammenføring er at fastlægge det biologiske slægtskab mellem ansøger og den herboende reference. Derfor vil det normalt ikke give mening at foretage dna-undersøgelser i ægtefællesammenføringssager. Ifølge Udlændingestyrelsens foreløbige opgørelse over nøgletallene på udlændingområdet udgjorde antallet af tilladelser til ægtefællesammenføring i 1999 6.735 af de i alt 9.480 meddelte tilladelser til familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1. I 1999 blev der meddelt 2.546 opholdstilladelser til børn under 18 efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, og 199 op-